

Aşkın Son Deminde Sen

– keskin2011 · 29 Kasım 2013

uykusuz gecelerin sensiz sabahında
günün ilk ışıkları dolarken odama
bir ağırlık çöker göz kapaklarıma
isyan ederim yalnızlığıma
süzülür göz yaşlarım yanaklarıma
çıkacaktıymış gibi göğüs kafesinden
kalbim isyan eder yaşananlara

umutsuzca yakarışlarıma
beynim cevaplanmamış sorulara ararken yanıt
şüphe bulutları dolaşıyor etrafımda
güvenmişliğim engelliyor yine de
dağıtmak istiyorum kabus gibi karanlıkları

neydi benim suçum neydi günahım
neyin hangi suçumun bedeli bu
boğazımda koca bir düğüm
günlerdir dargın gözlerim uykuya
biraz uyuyabilsem kapansaydı gözlerim
yaşasaydım sensiz ve de sessiz
yeniden uyanıncaya kadar ölümü

kurudu göz pınarlarım
uykusuzluk değil şikayeti gözlerimin
ağlamaya özlemdir
kirpiklerimin ucunda düşmemek için direnen
süzülen inci tanesidir göz yaşlarım
ve sonrasında tarumar olmuş
senin için çarpan koca bir yürek
hüsranına ağlamaktır aşkımızın

eğer bir gün beni bırakıp gidersen
bende ki seni bir çırpıda silersen
beni yalnızlığına inandırarak git
belki de ikimiz için bu son vakit...

Refik
29.11.2013
İstanbul